

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et
Cavillationes**

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Vsu & Fructu Coenae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

ra metamorphosin dixerint, sicut quando aquam mutauit in vinum, aut sanguinem. An magis magicum est, vinum mutari in sanguinem, quam aquam in vinum? *Ioan. 2.
Exod. 7.*

De Vsu & Fructu Coenae.

550. **C**oncilium Trident. falso tribuere Lutheranis, quod negent, vllum esse alium Coenae fructum ve esse-
ctum, praterquam remissionem peccatorum. *Ex Kenn. in 2.
part. Exam. d
pag. 81.* *Kemnit.*

Cum Concilium generatim omnes eos damnet, quicumq; sint, id qui negant: quem autem alium tribuant, ignoro.

551. Pontificios docere, hominem participatione huius Sacramenti, non fieri participem omnium beneficiorum Christi, *Omnes ad nauseam vsq; Lutherani.* Cum perspicuis verbis Concilii Trident. ipso etiam Kemnitio teste & recitante, eos omnes dam-
net, id qui asseruerint vel docuerint. *Sess. 3. Cap. 5.*

552. Primarium effectum Eucharistiae non esse spiritualement animae nutritionem & refectionem. At miror, si quis cibi & nutrimenti spiritualis, alius esse possit, sed neq; Christus alium expressit, Ioan. 6.

553. Effectum primarium Eucharistiae esse remissionem peccatorum mortalium. At si Eucharistia peccata remittit, falsum est ergo ipsorum, tritum alioquin paradoxum: Non Sacramentum, sed solam iustificare fidem.

554. Rurs. Eucharistiam (inquiunt) remittere peccata, non tantum leuia, sed etiam grauia & mortalia. Quid ergo Baptismus? quid Absolutio? cur baptizati vel contriti communicant?

555. Iterum. Eucharistiae proprium & primarium effectum esse volunt remissionem, & tamen neminem sine baptismo, fide & poenitentia debere accedere, pariter contendunt. Aut ergo peccata per baptismum, fidem & Absolutionem ante Coenam ipsorum sunt remissa, & sic Eucharistia peccata nunquam remittit, quia nunquam inuenit: Aut si remittit baptismus, ergo Fides, & poenitentia peccata non remittunt, quod quam sit inane, & enorme, quis non videt?

Millesexcenti Errores,

556. Non frustra sumi Eucharistiam, quamuis peccata quæ remittat, in homine non inueniat. *Kemnit.* Omnia vana, omnia pugnancia: Eucharistiam, aiunt, non propterea frustra sumi, quantumuis peccata quæ remittat, non inueniat, cum nunquam hominem peccato carere, imò ipsum esse peccatum pariter contendat? Rursum: Non frustra (aiunt) sumi, quamuis peccata quæ remittat, non inueniat: An ergo causa datur absq; effectu suo primario? Et quomodo non frustra sumitur, si quod ex sumptione speratur, ante sumptionem habetur.

557. Deniq; Eucharistiam volunt institutam esse ad delenda peccata, post baptismum contracta. Cum (vt sup. de Baptis.) sola recordatione Baptismi peccata remitti, & hominem ad fœdus sui baptismi quoties voluerit redige, pariter & pertinaciter asseuerent?

557. Pontificios vt satisfactiones suas, & reliquas veniarum & indulgentiarum nundinationes, retineant acerbè dimicare, in vero vsu Eucharistiæ non fieri applicationem remissionis peccatorum. *Kemnit. pag. 81.* Quæ vertigo? Modò enim applicare, modò conferre, modò exhibere, modò, aiunt, obsignare, tandem nullam omninò veram esse remissionem, sed solum, nò imputationem. Remissionem peccatorum Pontificij agnoscunt & docent, externam verò applicationem vel obsignationem fictitiam Kemnitij ignorant.

558. Pontificios nullam tribuere remissionem peccatorum Eucharistiæ, vt stabiliant dogma suum de incertitudine gratiæ & remissionis. *Kemnitius ibid.* Imò verò planè contrarium. Nisi enim remissum per Confessionem & Contritionem peccatum crederent, Eucharistiam nec ipsi perciperent, nec percipere alium quemquam permetterent.

559. Pontificios, ne vllam turbatis & anxiiis conscientiiis firmam, certam, & Christianam consolationem, de fiducia & certitudine remissionis peccatorum relinquunt, contendere, in vsu Eucharistiæ, nec applicationem, nec obsignationem fieri remissionis peccatorum, in singulis fide Sacramento vtentibus. Calumnia:

Iunna: Nisi enim peccata sibi remitti crederent, Sacramenta nec quærent, nec perciperent: Fidem autem requirunt Pontificij non quamlibet, sed Catholicam, per quam, & in qua sola peccata remittuntur.

560. Pontificios, hanc facere partitionem inter Eucharistiam & Missam, quod Missa quælibet peccata, etiam graua, remittat, idq; ex opere operato, sine vlllo peccatoris vel negotio vel periculo, Eucharistia verò tantum leuia & minutiora, idq; non sine magno periculo & labore, nisi quis ab omnibus antè grauioribus immunis, purus & sanctus fuerit. *Kem. pag. 82. Errat.* Neq; enim sine secunda post naufragiū tabula, hoc est, vera & digna pœnitentia, vllam vlli remissionem docent contingere; Nisi quis enim pœnitentiam egerit, quantumuis Missas sexcentas audierit, & Eucharistiam millies perceperit, in peccatis suis peribit. Cum vice versa Lutherani passim omnes doceant, sola baptismi recordatione, & fide in promissionem diuinam, deleri & absorberi peccata, nec vlla satisfactione confessio neq; laboriosa & onerosa opus esse. *Supr. de Bapt.*

Luc. 13.

561. Andradium cæterosq; Pontificios futiliter argutari & argumentari, frustra sumi Eucharistiam, si peccata per fidem & Pœnitentiam remittantur. *Kemnit.* At non argumentantur Pontificij, frustra sumi, sed frustra sumi in remissionem peccatorum, quæ fide opinione ipsorum, pœnitentiæ verò Sacramento opinione Pontificiorum, percipitur & confertur.

562. Eucharistiam non frustra sumi, tametsi peccata quæ remittat, non inueniat, obsignare enim remissionem factam, excitare fidem, confirmare peccatorem, &c. Vana omnia: Neque enim quæstio est, An remissionem obsignet, fidem alat, vel confirmet, sed an remissionem verè conferat. Mirabile est enim prorsus, si peccatorum remissio proprius & primarius effectus est Eucharistiæ, quod eum nunquam attingat? Sed aliunde productum, duntaxat obsignet vel confirmet?

563. Eucharistiam hominem certum reddere de applicatione remissionis & reconciliationis in particulari. *Idem.* At quomodo

Millesexcenti Errores,

1. Cor. 11.
Matth. 26.

Luc. 17.

Luc. 7.

quomodo certum hominem Eucharistiæ reddit sumptio, cum eam plurimi, non in remissionem, sed ad mortem sumant & cōdemnationem? An enim Iudas in Cœna, sumptione huius Sacramenti certus est redditus de remissione? Itaq; non quæuis, sed digna Sacramenti perceptio, certum reddit sumentem de remissione? Iam verò dicant nobis, eam qui dignè percipiant, & dicemus illis, an remissionem certò habeant. Nos enim etsi omnia quæ possumus, egerimus, indignos tamen agnoscimus, atq; idè cum Centurione dicimus; *Dñe, non sum dignus ut intres sub tectum meum.* Multi de certitudine iustitiæ suæ & remissionis præsumunt, pauci verò sunt certi; qui enim non fecerit quod Deus præcipit, sperare non potest, quod Deus promittit. Alibi.

564. Lutheranos tribuere unicuiq; Sacramento quod ei est proprium, nempe baptismo regenerationem, Eucharistiæ nutritionem, pœnitentiæ & fidei promissionem gratiæ, seu reconciliationem. *Kemn. sunt verba.* Quæ inconstantia? proprium se ait effectum Eucharistiæ facere nutritionem, pœnitentiæ verò reconciliationem siue remissionem, cum plenis vbiq; buccis personent, proprium & primarium Eucharistiæ effectum esse remissionem, non tantum venialiū, sed mortalium peccatorum? Deinde proprium effectum Sacramenti Pœnitentiæ ait esse reconciliationem, cum tñ propriè Sacramentum esse negent. An quod proprie non est Sacramentū, proprium habet effectum Sacramenti.

565. Pontificios, dulcem, vtilem & necessariam consolationem, & confirmationem fidei, Ecclesiæ eripere, quando ex fructibus & effectibus Eucharistiæ, expungunt applicationem & oblationem remissionis peccatorum. *Ibid.* Iam iam dixerat, propriū effectum Eucharistiæ esse nutritionem, pœnitentiæ verò & fidei reconciliationem & remissionem: An, quid velit, nescit?

566. Remissionem peccatorū ipsi tribuere Eucharistiæ, nec nouum quippiam, nec absurdum esse, extare enim in omnī veterum Lyrurgiis preces, ut sumptio Corporis & sanguinis Domini, fiat nobis in remissionem peccatorum. *Idem.* Quasi eadem omnino, in Missis non extant Pontificiorum. Ex hoc potius

tius videre debebat Kemnitius, nec Missas, nec Missarum precatio-
nes, noui aliquid continere vel absurdi.

567. Christum disertis verbis testari, Corpus suum man-
ducari in remissionem peccatorum. Disertis (aiunt) Christum id
testari verbis, cum similia nullibi legantur verba, tradidit quidem,
non manducari ait in remissionem, que quidem traditio in Cruce
facta est, non in Coena. Nec vsquam scriptum est, *Accipite, edite,*
hoc corpus in remissionem peccatorum vestrorum, sicut scriptum est, peni-
tentiam agite, et baptizetur vnusquisq; in remissionem peccatorum.

Math. 26

Marc. 14

Aclor. 2

568. Siu met ex Missis Pontificios conuinci, quod Eucha-
ristia sumatur in remissionem peccatorum, in his liquidem o-
mnibus precantur, vt sumptio corporis & sanguinis Domini fi-
at accipientibus in remissionem peccatorum, & vitam æternam,
&c. An ergo non lacesitus pugnat, & insequit Pontificios Kem-
si enim idem docent quod ipse, cur non idem docere, nec vllam
perturbatis conscientis consolationem relinquere, calumniatur
aut cauillatur potius? An docent, quod non docent? Suo ergo
modo, & Eucharistia & reliqua Sacramenta, quemadmodum &
Charitas, & Eleemosyna, & eiusmodi media alia peccata re-
mittunt, si nempe penitentiam egeris. Si enim non egeris, *Luc. 13*
nec Eucharistia peccata remittet, nec Eleemosyna, vel cætera re-
missionis media, &c. Eucharistia igitur peccata dimittit venia-
lia, & gratiam confert ad euitanda maiora. Sic Concil. Trident.

Luc. 13

Aclor. 8

De Excellentia & permanentia Eucha- ristiæ extrâ vsum.

569. Eucharistiam, non esse Sacramentum, cæteris di-
gnius & excellentius, quod idem in Sacramentis Chri-
stus percipiatur omnibus. *Luth. An aliud Calvinista?*

Ex Kemn. in 2.

part. Exam. d

pag. 83

Etsi enim idem in omnibus spiritualiter, in nullo tamen est vel
percipitur, nisi in hoc realiter & corporaliter.

570. Sacramentum hoc esse Organum, institutum ad distribu-
tionem, oblationem, & applicationem beneficiorum Christi.

Hæc secum pugnant, si enim est distributio, quomodo est obla-
tio? an idem sunt, distribuere & oblationem?

571.